

V R T E C.

Izhaja
1. dne
vsacega
meseca
na celej
pôli in
stoji za
vse leto
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
av. vr.

Naroč-
nina se
naprej
plačuje
in po-
šilja u-
redništ-
vu v
Lingar-
jevih
ulicah
hiš. št. 1
v Ljub-
ljani.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 7.

V Ljubljani 1. julija 1879.

Leto IX.

Košnja.

Deklétnce.

Ustávi, ustávi, tí kosec, kosó,
Ki vsakej cvetici odstríza glavó! —
Jaz kítico zbrala bi rada.
Kakó lí, da tébi takó se mudí,
Ter tvóje želézo zvižgáje brenčí
In trávo na zémľjo poklada?

Povéj mi, zakáj si cveticam srdít,
Povéj mi, zakáj si prišél jih morít,
Postílat po trávníku véle?
Lepote njih písane konec je zdáj,
Vse tí jih porézal, odmétal si v kráj!
Čemú so lí cvésti začéle?

Kosec.

Deklétnce nevédnó, za sébe se bój,
Odmákni se, tamkáj pri grmu postój,
Da kám se mi kosa ne zmóti!
Zdáj treba je náglósti mojim rokám,
Ker solnce nízdoľu se bliža gorám —
Ne vidiš? Užé je tam v kóti.

Ne toži, če tvoje so cvétké mrtvé,
Ker vígred poklíče jih spet iz zémľje,
Ko mine pozimsko jo spánje;
A tebe s kosó da zadéla bi smrt,
Nazáj ne poklíče v življenja te vrt
Ni tožba, ni bridko jokánje.

Zagorski.

Priporočujte se svetnikom božjim.

(Poslovenil I. T.)

Povedati vam hočem, ljubi otroci, pripovedko, ki nam kaže moč kristjanske pobožnosti. Pripovedka ali pravljica je slučaj, ki ga znabiti nikoli ni bilo, a vendar je tudi mogóč; vsakako je zeló neverjetno, da bi se bilo kdaj kaj takega zgodilo. Taka pripovedka prehaja že mnogo in mnogo let od ust do ust človeškega rodú; óče so jo pripovedovali sinu, sin zopet svo-